

Список використаних джерел:

1. Конституція України. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Закон України «Про звернення громадян». Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 47. Ст. 256. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393/96-%D0%B2%D1%80#Text>
3. Решота В.В. Електронна петиція як новий інструмент звернення громадян до органів публічної адміністрації. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. 2015. № 15. С. 91-94.
4. Леута О.С., Псьота О.В. Електронні петиції, як новий механізм влади та суспільства. Юридичний науковий електронний журнал. 2018. №3. URL: http://www.lsej.org.ua/3_2018/11.pdf

Яценко В. П.,

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного права та процесу факультету №1
Харківського національного університету внутрішніх справ*

Марчук М. В.,

*курсант 3 курсу факультету №1
Харківського національного університету внутрішніх справ*

АДМІНІСТРАТИВНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ЯК ЗАСІБ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Протидія корупції у нашій державі стала ледь не першочерговим завданням. Про це свідчить створення антикорупційних органів та зміни у чинне законодавство України в частині регламентації відповідальності за корупційні діяння. З одного боку, прагнення подолати це ганебне явище, яке попри це притаманне будь-якій державі, є цілком виправдане, з іншого непослідовність та необґрунтованість окремих рішень засвідчує певним чином неправильний курс. Небезпеку корупції насправді переоцінити важко. Недарма у наукових працях

звертається увага на те, що корупція спричиняє руйнівний вплив на усі сфери життя українського суспільства, є серйозною перешкодою для реформ в усіх сферах життєдіяльності країни, перешкоджає надходженню інвестицій.

Корупція є одним з основних чинників, які створюють реальну загрозу національній безпеці та демократичному розвитку держави, вона негативно впливає на всі сторони суспільного життя: економіку, політику, управління, соціальну і правову сферу громадську свідомість, міжнародні відносини.

Подолання корупції в Україні є серйозною проблемою, нерозв'язання і загострення якої визначає міжнародне становище нашої держави та політичний імідж у світі. Проте, незважаючи на розвинену законодавчу базу України у сфері протидії корупції і націленість державної політики на її ліквідацію, корупція у країні викликає безліч нарікань. Отже, сфера протидії корупції не лише не втрачає актуальності, навпаки вимагає більших зусиль як на законодавчому рівні, так і в практичній площині діяльності правоохоронних та судових органів [1].

Важливу роль у протидії корупційним проявам відведено адміністративному законодавству. Про це свідчить спрямованість Закону України «Про запобігання корупції» на широке застосування адміністративної відповідальності за корупційні діяння. При цьому, порядок притягнення до адміністративної відповідальності за правопорушення пов'язані з корупцією здійснюється за загальними правилами провадження у справах про адміністративні правопорушення з урахуванням певних особливостей притягнення до адміністративної відповідальності.

Адміністративне законодавство передбачає спеціальні строки накладення адміністративних стягнень. Вони мають бути накладені протягом шести місяців з дня виявлення, але не пізніше двох років з дня його вчинення [2]. Крім того, визначені чіткі строки передачі протоколу про адміністративне правопорушення, пов'язаного з корупцією, разом з іншими матеріалами до місцевого загального суду за місцем вчинення такого правопорушення.

Слід звернути увагу на закріплений за посадовою особою, що склала протокол про адміністративне правопорушення обов'язок повідомлення суб'єктів

владних повноважень, де працює особа, яка притягається до відповідальності, про складення протоколу. Таким чином, законодавець передбачаючи можливість відсторонення такої особи від виконання службових повноважень унеможливорює подальший вплив даної особи на конкретні правовідносини та дискредитацію органу.

Окрема процедура здійснення провадження передбачена у разі участі у справі про адміністративне правопорушення викривача. В такому разі одночасно з надісланням протоколу до суду особа, яка склала протокол про вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, надсилає інформацію про особу викривача до Національного агентства з питань запобігання корупції [3]. Вбачається, що такі дії доцільні були б у випадках, коли мова йде про захист викривача в конкретній ситуації.

Слід відмітити, що в КУпАП закріплена норма, яка дозволяє зупинити провадження. Строк розгляду справ про адміністративні корупційні правопорушення, якщо особа, щодо якої складено протокол про адміністративне корупційне правопорушення, умисно ухиляється від явки до суду або з поважних причин не може туди з'явитися (хвороба, перебування у відрядженні чи на лікуванні, у відпустці тощо). Таким чином не лише дотримуються процесуальні строки розгляду справи, а й забезпечується реалізація одного із принципів адміністративної відповідальності – невідворотність покарання.

Крім того, особливого значення набуває направлення постанови про накладення адміністративного стягнення владним суб'єктам за місцем роботи правопорушника для усунення причин та умов, що сприяли вчиненню цього правопорушення. Адже відповідні органи не лише мають виправити дані недоліки, а й відзвітувати про це суду. Таким чином держава усуває будь-які прояви формалізму в сфері порушення антикорупційного законодавства.

Відтак, в Україні розроблена достатня правова основа протидії корупції. Разом з тим, корупцію можна подолати не лише при дотриманні передбачених законодавцем обмежень у сфері корупції, але й при безумовному дотриманні процедури притягнення до відповідальності особи, що вчинила відповідне

правопорушення. Крім того, доцільно було б мінімізувати вплив сторонніх факторів на посадових осіб, що складають протоколи про адміністративні правопорушення в цій сфері та розглядають справи даного характеру. Звичайно, корупцію перемогти лише адміністративно-правовими й взагалі, правовими методами, неможливо. Необхідно прагнути до максимальної її мінімізації шляхом створення негативного ставлення у суспільства до будь-яких проявів корупції. Такий підхід буде можливий завдяки політичній волі.

Список використаних джерел:

1. Домініка Корецька-Шукевіч. Окремі проблемні аспекти адміністративної відповідальності за правопорушення, пов'язані з корупцією за законодавством України. URL: [https:// dx.doi.org/10.5281/zenodo.3696468](https://dx.doi.org/10.5281/zenodo.3696468)
2. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014. № 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984. № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

Бойко М. М.,
аспірантка Академії адвокатури України

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ АДВОКАТІВ – ЯК ЗАВДАННЯ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Незалежність суб'єктів адвокатського самоврядування є засадничим принципом адвокатури. У контексті реалізації даного принципу слід звернутися до питання забезпечення незалежності адвокатів, що є одним із завдань адвокатського самоврядування відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 44 Закону № 5076-VI [1].

Як зазначає О. С. Заяць, незалежність адвоката гарантується законом, однак для того, щоб цей принцип діяв на практиці, а не лише декларувався, попри бажання самого адвоката необхідно об'єднати зусилля адвокатської спільноти,